కథకుడి ఇంటర్వ్యూ

చిత్రపు
హనుమంతరావ్

సాయంత్రం ఆరు గంటల వేళ.

రవీంద్ర భారతి దగ్గర ఉన్న ఓ హోటలు 'ఫామిలీరూము'లో వాళ్లిద్దరు కూర్చుని ఉన్నారు. ఆ గదిలో వాళ్లిద్దరూ తప్ప మరెవ్వరూ లేరు.

అతడు ప్రకాశం.

ఆమె వసుంధర.

ప్రకాశం సుమారు పాతికేళ్ల వాడు; వసుంధర సుమారు ఇరవయ్యేళ్లది. వాళ్లిద్దరూ కాఫీ ఫలహారాలు తీసుకోవడం పూర్తయింది. 'సర్వరు' బిల్లు ఓ ప్లేటులో పెట్టుకుని వచ్చాడు.

"ఈ సారికి 'బిల్లు' నన్నియ్యనీ, వసుంధరా."

'హాండ్‌బాగు' తెరవబోతున్న వసుంధర చటుక్కున తలెత్తి ప్రశ్నార్థకంగా ప్రకాశం వైపు చూసింది. ప్రకాశం అప్పటికె అయిదు రూపాయల నోటు ప్లేటులో పెట్టేశాడు. 'సర్వరు' ప్లేటు తీసుకుని 'కాష్ టేబిల్' వైపు వెళ్లాడు.

కుతూహలాన్ని అణుచుకోలేక వసుంధర అన్నది:

"ఏమిటి విశేషం?"

"ఆ మధ్య పడ్డ కథకి ఆ పత్రికవాళ్లు ఏభై రూపాయలు పారితోషికం పంపించారు."

"ఏమిటి! 'మనసూ— మనిషి' కథకా?"

"అవును."

"ఆ కథ మీరు చాలా బాగా వ్రాశారు. ఆ పత్రికవాళ్లు పారితోషికం కూడా ఆ కథకి తగ్గట్టే పంపారు."

"నా మీద ఉన్న అభిమానం వల్ల నువ్వు అలా అంటున్నావేమో?"

"అబ్బే, అదేం కాదు. బాంకిలో మా 'కొలీగ్సు'కూడా చాలా బాగుం దన్నారు."

ప్రకాశం మాట్లాడలేదు.

"అన్నట్టు ఈ వేళ పేపరులో ఓ మాంచి ఉద్యోగానికి 'అడ్వరుటైజు మెంటు' వచ్చింది. 'అప్లికేషనూ', మా 'బయోడేటా' నేనే స్వయంగా టైపు చేశాను. రెండు 'కాపీ'లు తీశాను. ఓ కాపీ మీ రుంచుకుని, రెండోదాని మీద సంతకం చేసి ఇస్తే రేపే పంపేస్తాను."

వసుంధర హాండ్‌బాగు తెరిచి, కాగితాలు తీసి అతడి చేతి కిచ్చింది. ప్రకాశం ఓ 'కాపీ' మీద సంతకం చేసి వసుంధర చేతికిచ్చి, రెండో 'కాపీ' జేబులో పెట్టేసుకున్నాడు. వసుంధర ఆ కాగితాలు 'బాగు'లో పెట్టేసుకుని, అతడి వైపు చూసింది. అతడు పరధ్యానంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఏమి టాలోచిస్తున్నారు?"

"ఏం లేదు, వసుంధరా. నువ్వు నా కోసం చాలా శ్రమ పడుతున్నావు. నా కోసం రోజూ అడ్వరుటైజుమెంట్ల కోసం పేపర్లు తిరగెయ్యడం నీకు పనవర్య అయింది. నువ్వు 'అప్లికేషను'లు టైపు చెయ్యడమూ, 'పోస్టు' చెయ్యడమూ కనిపిస్తూంది కాని, నాకు ఉద్యోగం రావడం జరగడం లేదు."

"ఎందుకు అంత నిరుత్సాహపడి పోతారు?"

ప్రకాశం మాట్లాడలేదు. ఇంతలో 'సర్వరు' చిల్లర పట్టుకుని వచ్చాడు. చిల్లర తీసుకుని ప్రకాశం లేచాడు. వసుంధరా లేచింది. ప్రకాశం నడుస్తూ, "కాస్సేపు పబ్లికు గార్డెన్సులో కూర్చుందామా?" అన్నాడు.

"పదండి."

వాళ్ళిద్దరూ 'పబ్లికు గార్డెన్సు'లోకి పోయి పచ్చికలో కూర్చున్నారు. చల్లటి గాలి వీస్తూంది.

"అన్నట్లు ఆ 'అడ్వరుటైజుమెంటు' ఏదీ, వసుంధరా?"

"మీ రడిగితే కదా!"

వసుంధర 'బాగు'లోంచి 'పేపరు కటింగు' తీసి ప్రకాశానికి ఇచ్చింది. ఆఫీసరు ఉద్యోగానికి ఓ కంపెనీ వాళ్ళ అడ్వరుటైజుమెంటు అది. వాళ్ళు కోరిన అర్హతలు ఎమ్. ఎస్‌సి. 'మేథమేటిక్స్'తో ఫస్టుక్లాసు. ప్రకాశం పేపరు చదివి, "ఈ ఉద్యోగం నాకు వస్తుందనే ఆశ నీకు ఉందా, వసుంధరా?" అన్నాడు.

"ఏం, అలా అడిగారు?" వసుంధర గడ్డిపరకలు పీకుతూ అన్నది.

"నువ్వు చాలా అమాయకురాలివి, వసుంధరా. 'అసిస్టెంటు' ఉద్యోగమే రానిది, ఆఫీసరు ఉద్యోగం ఎలా వస్తుందనుకుంటున్నావు? 'ఉట్టి కెక్కలేనమ్మ' సామెతలా ఉంది. 'ఇంటర్వ్యూ'కి పిలుపైనా వస్తుందన్న ఆశ నాకు మాత్రం లేదు."

వసుంధర చటుక్కున తలెత్తి, మరుగ్గా అతడి వైపు చూసింది.

"నే నేం అమాయకురాలి నేం కాదు. ఆ ఉద్యోగం మీకే ఎందుకు రాకూడదు? 'అసిస్టెంటు' ఉద్యోగం రానివాళ్ళకి ఆఫీసరు ఉద్యోగం రాకూడదని ఎక్కడైనా ఉందా? అయినా, నాకు తెలియక అడుగుతాను— మీరు ఎందుకు 'ఇన్‌ఫీరియర్'గా ఫీలవుతారు? ఆఫీసర్లుగా ఉన్న వాళ్ళందరూ మీ కన్న ఎక్కువ 'క్వాలిఫికేషన్లు' ఉన్నవాళ్ళా? మీ కన్న తెలివైన వాళ్ళా? మీ కన్న 'స్మార్ట్'గా ఉన్నవాళ్ళా? మీ కేం తక్కువని? బి. ఎస్‌సి., ఎమ్. ఎస్‌సి. ఫస్టుక్లాసులో పాసయారు. మీ కొచ్చిన మార్కులు చూసి మీరు తెలివైన వాళ్ళు కాదని ఎవరూ అనరు. మీకు చక్కటి 'పెర్సనాలిటీ' ఉంది. ఈ కంపెనీ వాళ్ళు మీ అర్హతల్ని చూసి, మీ 'పెర్సనాలిటీని' చూసి మీకే ఇస్తారేమో ఆ ఉద్యోగం? 'అప్లయి' చేస్తే వచ్చే నష్టమేమిటి?"

"అవును కాని, వసుంధరా, ఈ వేళ ఓ కొత్త విషయం చెప్పావు. నాకు చక్కటి 'పెర్సనాలిటీ' ఉందా?"

వసుంధరకి సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది. రెండు చేతులతోటీ ముఖాన్ని కప్పేసుకుంది.

"ఏయ్, విన్నే!"

"ఏమో, నాకు తెలియదు బాబూ!"

"నా కళ్ళకు నువ్వెలా కనిపిస్తావో తెలుసా, వసుంధరా? నిన్ను చూసిన తొలి క్షణంలో నా కేమనిపించిందో తెలుసా, వసుంధరా?"

వసుంధర ఒక్క క్షణం అతడి వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసి, కళ్ళు దించుకొంది. ప్రకాశం ఆమె చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు: "నా కలల్లో విహరించిన అందాలరాశివి నువ్వే ననిపించింది. జగత్తులో ఉన్న అందమంతా నీలోనే ఉందనిపించింది. అందమూ, మంచితనమూ కలవడం అరుదు, వసుంధరా. అవి రెండూ నీలో ఉన్నాయి."

వసుంధర చిరుకోపం ప్రదర్శిస్తూ చెయ్యి లాగేసుకుంది.

"అబ్బబ్బ, ఆపండి మీ దండకం."

"నే నేం పరాయి ఆడదాని అందాన్ని గురించి చెప్పడం లేదు. నా కాబోయే భార్య అందమైందని చెబుతున్నాను."

"సరేలెండి."

"నీ నోటి చలవ వల్ల ఈ ఉద్యోగం వస్తే ఎంత బాగుంటుంది, వసుంధరా!

మన పెళ్ళికి అడ్డు తొలగుతుంది. నువ్వు శాశ్వతంగా నా దానివై పోతావు. చక్కటి ఇల్లు, స్కూటరు—ఒకటేమిటి? నువ్వూ, నేనూ హాయిగా, తీయగా సంసారపు యుగళగీతాన్ని పాడుకోవచ్చు."

"ఈ ఉద్యోగం తప్పకుండా మీకే వస్తుందనిపిస్తూంది."

"ఈ వసుంధర మిసెస్ ప్రకాశరావు అయిపోతుందన్న మాట త్వరలో!"

వసుంధర సిగ్గుతో ముఖాన్ని మోకాళ్ళ మీద వాల్చింది. ప్రకాశం ఆమె వైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

• • •

ఆ మరునాడు సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ 'పబ్లికు గార్డెన్సు'లో అదే చోట కూర్చుని ఉన్నారు.

"నువ్వు 'టైపు'చేసిన 'బయోడేటా' చూశాను, వసుంధరా. 'హాబీస్' అన్న చోట 'షార్టు స్టోరీ రైటింగు' అని 'టైపు' చేశావేమిటి?"

"ఏమైనా అబద్ధం 'టైపు' చేశానా? మీ హాబీస్ ఏమిటి మరి? నా అందాన్ని రోజూ వర్ణించడమా?"

ప్రకాశం మరేం మాట్లాడలేక, "అది అనవసరమేమో?" అన్నాడు.

"ఏం కాదు. మీరు చక్కగానే వ్రాస్తారు. ఆ మాట చెప్పుకోవడానికేం?"

మరో సావుగంట కూర్చుని వాళ్ళిద్దరూ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

• • •

సుమారు ఇరవై రోజులు గడిచి పోయాయి. ఓ రోజు సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ 'పబ్లికు గార్డెన్సు'లో అదే చోట కూర్చుని ఉన్నారు.

"అన్నట్లు చెప్పడమే మరిచాను. ఆఫీసరు ఉద్యోగానికి 'ఇంటర్వ్యూ'కి రమ్మని పిలిచారు, వసుంధరా" అన్నాడు ప్రకాశం.

"అంతటి శుభవార్త చెప్పడానికి ఇంత ఆలస్యమా!" వసుంధర చిరుకోపం తెచ్చుకుంది.

"ఐయామ్ సారీ, వసుంధరా. ఇందాక హోటల్లో చెప్పద మెందుకని ఊరుకున్నాను."

వసుంధర కోపం మాయమయింది.

"అసలు 'ఇంటర్వ్యూ' పిలవరన్నారు. ఎప్పుడు 'ఇంటర్వ్యూ?'"

"'ఇంటర్వ్యూ'కి పిలుస్తా రనుకో లేదు. రేపు ఇరవయ్యో తారీకున ఇంటర్వ్యూ."

"బాగా చదవండి. వారం రోజులే టైముంది. ఈ ఉద్యోగం మీకే రావాలి. ఈ వారం రోజులూ మనం షికార్లు మానేద్దాం."

ప్రకాశం జాలిగా ముఖం పెట్టి అన్నాడు:

"వారం రోజులు నిన్ను చూడందే ఎలా ఉండగలను, వసుంధరా?"

వసుంధర ఫక్కున నవ్వింది.

"ఉండలేకపోతే రోజూ సాయంత్రం మా ఇంటికి వచ్చి నన్నోకసారి చూసి వెళ్ళిపోతూ ఉండండి. గంటల తరబడి చూస్తూ కూర్చుంటామంటే ఊరుకునేది లేదు."

"దేవిగారి దయ."

"ఇక పదండి 'ఇంటర్వ్యూ'కి 'ప్రిపరేషన్' ఈ వేళే మొదలు పెడుదురు గాని."

వసుంధర లేవడంతో ప్రకాశంకూడా లేచాడు.

• • •

ఆ రోజు ఇరవయ్యో తారీకు.

ఉదయం తొమ్మిది గంటల వేళ వసుంధర ప్రకాశం ఇంటికి వచ్చింది. పార్వతి ఆమెను చూస్తూ, "ఏమమ్మా, మరదలా! ఈమధ్య నల్లపూసవై

పోయావు. వాడూ, నువ్వూ దెబ్బలాడు కున్నారా ఏమిటి?" అన్నది.

వసుంధర నవ్వి, "అబ్బే, అదేం కాదండీ" అన్నది.

పార్వతి వసుంధర వైపు కొద్ది క్షణాలు చూస్తూ నిలబడింది.

వసుంధర సన్నగా, పొడుగ్గా ఉంటుంది. పసిడిఛాయ. తీర్చిదిద్దినట్టున్న నాసిక, కనుబొమలు. చక్రాల్లాంటి కళ్ళు. ఎర్రటి, పలచటి పెదాలు. ఎత్తయిన వక్షఃస్థలము. ఒత్తయిన పొడవైన తలకట్టు. ఆమెను చూస్తూనే 'అందాలె' అనిపిస్తుంది ఎవరికైనా.

వసుంధర లేత రంగు 'టెరీకాట్' చీర కట్టుకుని, లేత రంగు జాకెట్టు వేసుకుంది. తలంటు పోసుకున్న తలకి నూనె రాయకుండా వదులుగా జడ అల్లుకుంది. నుదుట కుంకుమా, కళ్ళకు కాటుకా తీర్చి దిద్దుకుంది.

చంద్రుడికైనా మచ్చ ఉందేమో కాని, వసుంధరకి లేదు!

పార్వతి ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్టు లోపలకు వెళ్ళి, ఓ వ్రేలితో కాటుక తీసుకొచ్చి వసుంధర బుగ్గపై చుక్క పెట్టింది.

వసుంధర అమాయకంగా పార్వతి వైపు చూస్తూ, "ఎందుకూ?" అన్నది.

"నా మరదలికి దిష్టి తగలకుండాను."

వసుంధర ముఖం ఎర్రబడింది. పార్వతి చేత్తో ఆమె ముఖం పైకెత్తుతూ "నా తమ్ముడు చాలా అదృష్టవంతుడు, వసుంధరా" అన్నది.

వసుంధర మాట్లాడలేదు. సిగ్గుతో ముఖం దించుకుంది.

"అవునూ— ఈ మధ్య మా ఇంటికి రావడమే మానేశావు. వాడూ, నువ్వూ దెబ్బలాడుకున్నారా ఏమిటి?"

వసుంధర అతి మెల్లిగా అన్నది: "అబ్బే, అదేం కాదండి. ఆయనకు ఈ వేళ ఇంటర్వ్యూ కద. ఆయన 'ప్రిపరేషన్' దెబ్బ తింటుందని."

పార్వతి నవ్వుతూ అన్నది:

"మీ ఇద్దరి మధ్యా ఈ ఉద్యోగం ఒకటి. దేవుడి దయవల్ల ఈ ఉద్యోగమైనా వస్తే నీకూ, వాడికీ ఈ విరహ బాధ తప్పుతుంది."

"పోండి. మీ మాటలూ మీరూ."

"నే నేం తప్పుగా అన్నానా? అసలు రాత్రుళ్ళు సరిగా నిద్ర పడుతూందా నిజం చెప్పు? ఒకసారి అద్దంలో చూసుకో కళ్ళెంత ఎర్రగా ఉన్నాయో? మీ నాన్న గారు మరీ చెప్తూ. ఎమ్. ఎస్‌సి. ఫస్టు క్లాసులో పాసయిన వాడికి ఉద్యోగం

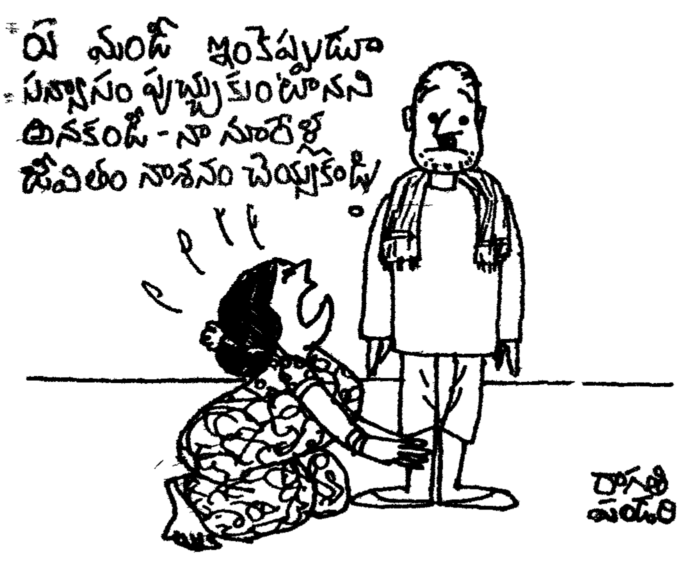

రాకపోతుందా? 'పెళ్లి చేసేస్తే అదే వస్తుందండీ' అంటే వినరు కద?"

వసుంధర మాట్లాడలేదు. ప్రకాశం కనిపిస్తాడేమో నని నలు దిక్కులా పక్క చూపులు చూసింది. పార్వతి గ్రహించి, "దొరగారు ఆ గదిలో ఉన్నాడు. అరగంట నుండి 'టై' కట్టుకోవడానికి తంటాలు పడుతున్నాడు. ఇంకా కుదిరిందో లేదో" అన్నది.

వసుంధర ఆ గదిలోకి వెళ్లింది. ప్రకాశం నల్లని టెరిలీన్ పంట్లాం మీద తెల్లని టెరిలీన్ చొక్కా 'టక్' చేసుకున్నాడు. చేతులకు 'కప్సు' పెట్టు కున్నాడు. టై కట్టుకోవటం అయింది. జుత్తు దువ్వుకుంటున్న వాడల్లా అద్దంలో వసుంధరని చూసి వెనుదిరిగాడు.

వసుంధర అతడిని చూసి 'దొరబాబులా ఉన్నారు' అనుకుంది.

ప్రకాశం ఆమె వైపు కొద్ది క్షణాలు రెప్ప వాల్చకుండా చూశాడు.

వసుంధర ముఖం దించేసుకుని, "ఏమి టలా చూస్తున్నారు?" అన్నది.

ప్రకాశం రెండడుగులు వేసి, ఆమె దగ్గరకు వచ్చి, "నిన్ను చూస్తుంటే నా కేమనిపిస్తుందో తెలుసా?" అన్నాడు.

"ఏమనిపిస్తుంది?" వసుంధర అమాయకంగా అన్నది.

ప్రకాశం కొద్దిగా వంగి, ఆమె చెవిలో మెల్లిగా అన్నాడు:

"ముద్దు పెట్టుకోవాలనిపిస్తుంది."

వసుంధర రెండడుగులు వెనక్కు వేసి, "ఛీ పాడు!" అన్నది.

ప్రకాశం తిరిగి అద్దం దగ్గరకు వెళ్లి జుత్తు దువ్వుకుంటూ, "అవును కాని, దేవిగారికి ఈ వేళ ఈ భక్తుడి మీద ఇంత దయ కలిగిందేమిటి? ఈ వేళ 'బాంకి'కి సెలవా ఏమిటి?" అన్నాడు.

వసుంధర నవ్వేసి, " 'బాంకి'కి సెలవు పెట్టాను" అన్నది.

"కొంప తీసి ఆ ఉద్యోగానికి నువ్వు కూడా 'అప్లయి' చేశావేమిటి?"

"అలా అడిగారేం?"

"నువ్వుకూడా అప్లయి చేసి ఉంటే ఆ ఉద్యోగం నీకే వస్తుంది. ఎందుచేత అంటావేమో— ఈ అందాల రాణిని చూడగానే 'ఇంటర్వ్యూ' చేసేవాళ్ల నోళ్ళ మూతలు పడతాయి. నిన్నేమీ ప్రశ్నలు అడక్కుండానే 'సెలెక్టెడ్' అనేసి, 'అప్పాయింట్‌మెంటు' ఆర్డరు నీ చేతికి ఇచ్చేస్తారు. 'ఇంటర్వ్యూ'కి వచ్చిన నా బోటి అభ్యర్థుల్ని నెత్తిని చెంగేసుకుని ఇళ్లకు పొమ్మంటారు."

వసుంధర అభయమిస్తున్నట్టు అన్నది:

"మీ కా భయం అక్కర్లేదు, సార్. ఆ ఉద్యోగానికి 'మినిమమ్' క్వాలిఫికేషన్ ఎమ్. ఎస్‌సి.' నేనా ఉత్త బి. ఎస్‌సి.ని ఈ కబుర్లకేం కాని, తొందరగా తెమ లండి. అప్పుడే పొద్దెక్కువ ఎదయింది."

ప్రకాశం షూ వేసుకుని, నవ్వుతూ, "ఎయామ్ రెడీ" అన్నాడు

"ఆ కంపెనీ దగ్గర మా 'ఫ్రెండు' పనిచేస్తున్న ఆఫీసు ఉంది. చూసి చాలా రోజులయింది. ఇద్దరమూ కలిసే వెడదాం. నేను మా ఫ్రెండు దగ్గరికి, మీరు ఇంటర్వ్యూకి."

ప్రకాశం నవ్వుతున్న వాడల్లా ముఖం ముడిచేసి, "ఫ్రెండంటున్నావు 'బాయ్' ఫ్రెండా? గర్ల్ ఫ్రెండా?" అన్నాడు.

"బాయ్ ఫ్రెండే." అతడిని కవ్విస్తూ వసుంధర అన్నది.

ప్రకాశం చుర చుర వసుంధర వైపు చూస్తూ, "ఎవడు వాడు?" అన్నాడు.

"నా బాయ్ ఫ్రెండు పేరు చెప్ప మంటారా? ఇప్పుడు నే నెవరి దగ్గరికి వెడుతున్నానో చెప్పమంటారా?"

"ముందు 'బాయ్ ఫ్రెండు' పేరు చెప్పు."

"వారు. . . వారు. . . శ్రీ శ్రీ ప్రకాశరావుగారు. . . వారు ప్రస్తుతం నా సాన్నిధ్యంలోనే ఉన్నారు."

ప్రకాశం ఒక్కసారి నవ్వి, "నన్నెంత కంగారు పెట్టేశావు వసుంధరా! నువ్వుత్త అల్లరి పిల్లవి" అన్నాడు.

"అబ్బ, ఎంత అనుమానం మనుష్యులండీ! నీరజ అని చెబుతూ ఉంటానే దాని దగ్గరకు."

"అనుమానం కాదు, వసుంధరా నువ్వు నాకు దూరమయితే నేను భరించ లేను."

"ఏ శక్తి మనల్ని దూరం చెయ్యలేదు. పదండి."

వాళ్లిద్దరూ రోడ్డు మీదకు వచ్చి ఆటోరిక్షా ఎక్కారు. పదింబావుకల్లా ప్రకాశం 'ఇంటర్వ్యూ'కి వెళ్లవలసిన కంపెనీ చేరుకున్నాడు.

"నేను నీరజని చూసి ఓ గంటలో వచ్చేస్తాను. 'ఇంటర్వ్యూ' కంగారు పడ కుండా చెయ్యండి. మీకే రావాలి ఈ ఉద్యోగం. నేను వచ్చే లోపున 'ఇంటర్వ్యూ' అయిపోతే నా కోసం 'వెయిట్' చెయ్యండి. ఇద్దరమూ కలిసి వెడదాం."

"ఓకే."

"విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్!"

వసుంధర వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెళ్లిన వైపే కొద్ది క్షణాలు చూసి, ప్రకాశం లోపలకు అడుగు పెట్టాడు.

వరండాలో ఇంటర్వ్యూకి వచ్చిన అభ్యర్థులు కొందరు కుర్చీల్లో కూర్చుని ఉన్నారు. కొందరు నిలబడి ఉన్నారు. అందరి ముఖాల్లోనూ ఆత్రతా, ఆందోళనా కనిపిస్తున్నాయి. మొత్తం అభ్యర్థులు ఓ పదిహేనుగురు ఉంటారు.

పదిన్నరకల్లా 'ఇంటర్వ్యూ'కి అభ్యర్థుల్ని పిలవడం మొదలు పెట్టారు. 'డైరెక్టరు' గారి గది గుమ్మం దగ్గర ఓ గుమాస్తా నిలబడి ఒక్కొక్కరి పేరే పిలవసాగాడు. ఒక్కొక్కరే డైరెక్టర

గదిలోకి వెళుతున్నారు, వస్తున్నారు. కొందరు ఉత్సాహంగా, కొందరు నీరసంగా బయటికి వస్తున్నారు.

పదకొండు గంటల ప్రాంతంలో ప్రకాశం పేరు పిలిచారు. ప్రకాశం డైరెక్టరుగారి గదిలోకి ప్రవేశించాడు. ఆ గదిలో [illegible] ఆ కంపెనీ 'డైరెక్టరు' [illegible] ప్రకాశం 'విష్' చేశాడు. ఆయన తిరిగి విష్ చేస్తూ, "టేక్ యువర్ సీట్, మిస్టర్ ప్రకాశం" అన్నారు.

అతడి 'బయోడేటా' చూస్తూ [illegible] ప్రకాశం [illegible] ఆయన [illegible] నువ్వు క్లాసు [illegible] క్లాసు. సరే [illegible]

"....."

"ఉద్యోగం [illegible]"

"ఓ [illegible] కాలేజిలో '[illegible]' [illegible] మెటిక్స్' [illegible]"

"ఎంత కాలంగా ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నావ్?"

"రెండేళ్ళగా."

"నువ్వు 'ఈ ఉద్యోగం [illegible] రోజుల్లో [illegible]"

"వారం రోజుల్లో."

ఆ తరవాత 'కరెంట్' [illegible], 'జీకే అఫ్ [illegible]' కొన్ని ప్రశ్నలడిగారు. ప్రకాశం సంతృప్తికరంగానే సమాధానాలు చెప్పాడు.

రంగనాథంగారు కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి, తిరిగి అతడి 'బయోడేటా' చూశారు. అందులో ఆయనకు 'హాబీస్' అన్న చోట 'షార్టు స్టోరీ రైటింగ్' అన్నది కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించింది. ప్రకాశం వైపు పరీక్షగా చూశారాయన.

"నువ్వు కథలు వ్రాస్తావా?"

ప్రకాశం ఉలిక్కిపడ్డాడు. తగ్గు స్వరంలో అన్నాడు!

"ఎప్పుడైనా వ్రాస్తాను."

"ఎన్ని వ్రాశావు?"

"ఓ పాతిక వరకూ?"

"ఎక్కడైనా ప్రచురితమయ్యాయా?"

"నేను వ్రాసిన వన్నీ వారపత్రికల్లో, మాసపత్రికల్లో వచ్చాయి."

"ఇటీజ్ ఎ గుడ్ హాబీ!"

కొద్ది క్షణాల తరవాత రంగనాథంగారు అన్నారు:

"నువ్వొక కథకుడివి. మా కంపెనీలో ఉద్యోగం కోసం 'ఇంటర్వ్యూ'కి వచ్చిన అభ్యర్థివి. నిన్ను గురించి కథ వ్రాయాలంటే ఎలా వ్రాస్తావు?"

ప్రకాశానికి గుండెల్లో రాయి పడింది. చెమటలు పోశాయి. అంతవరకూ అడిగిన ప్రశ్నలకు సంతృప్తికరమైన సమాధానాలు చెప్పగలిగాడు. ఈ ప్రశ్నకు ఎలా చెప్పాలి? వసుంధరపై కోపం వచ్చింది. తనే చేసింది. అనవసరమయింది 'హాబీస్' వ్రాసి, కొంప ముంచింది!

"కంగారు లేదు. ఆలోచించి చెప్పు. ఈజీగా టూకీగా చెప్పు."

ప్రకాశం కొద్ది నిమిషాలు ఆలోచించి, తన స్వీయకథనే కథగా చెప్పాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

"నా కథలో నాయకుడు శేఖరం. అతడికి అస్తిపాస్తులు లేవు. ఉన్నదల్లా ఎమ్. ఎస్‌సి., ఫస్టుక్లాసు డిగ్రీ. అతడికి ఓ అక్కగారుంది. అక్కా, బావగారూ చాలా మంచివాళ్ళు. బి. ఎస్‌సి. పరీక్షలు రాగానే తండ్రి పోతే అతడిని ఆదుకుంది వాళ్ళే. వాళ్ళే అతడిని ఎమ్. ఎస్‌సి. చదివించారు. ఏడాదిగా శేఖరం ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

సుమారు ఏడాది క్రితం శేఖరం జీవితంలో ఓ అమ్మాయి ప్రవేశించింది. అతడి మనసును దోచుకుంది. ఆ అమ్మాయి పేరు సుజాత. ఆమె ఓ 'బాంక్'లో పని చేస్తూంది. సుజాత ఎంత అందకత్తో, అంత మంచిది. ఆమెకూడా శేఖరాన్ని ప్రేమించింది. వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న నిర్ణయానికి వస్తారు. వాళ్ళ పెళ్ళికి శేఖరం అక్కా, బావా ఒప్పుకుంటారు. సుజాత తండ్రికూడా ఒప్పుకుంటాడు. కాని, శేఖరానికి ఉద్యోగం వచ్చేవరకూ పెళ్ళి చెయ్యనంటాడు. తన అల్లుడు తన కూతురి సంపాదన మీద బ్రతకడం తనకు నచ్చదంటాడు.

శేఖరం, సుజాతల మధ్య శేఖరం ఉద్యోగం అడ్డుగోడగా నిలుస్తుంది. శేఖరం ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉంటాడు. ఆఖరికి ఓ కంపెనీలో ఉద్యోగానికి 'ఇంటర్వ్యూ'కి వస్తాడు. . ."

రంగనాథంగారు కుతూహలాన్ని అణుచుకోలేకపోయారు.

"కథలో శేఖరానికి ఉద్యోగం వస్తుందా?"

ప్రకాశం చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"ఇంటర్వ్యూకి వచ్చిన ప్రతి అభ్యర్థి తనకు ఉద్యోగం వస్తుందనే ఆశతోనే వెడతాడు. అలాగే శేఖరంకూడా ఉద్యోగం వస్తుందన్న ఆశతో, ఉత్సాహంతో సుజాతని కలుసుకోవడానికి వెడతాడు."

రంగనాథంగారు నవ్వి అన్నారు:

"మొత్తానికి అసాధ్యుడివిలా ఉన్నావు! ఇంతకీ శేఖరానికి ఉద్యోగం వస్తుందా? రాదా?"

"అది పాఠకుడిని బట్టి ఉంటుంది సార్. ఎలాగైనా అనుకోవచ్చు."

రంగనాథంగారు మరేం మాట్లాడలేక నవ్వేశారు.

"మిస్టర్ రావ్! వుయ్ విల్ ఇన్‌ఫామ్ ది రిజల్ట్ బై పోస్ట్. యు కేన్ గో."

"ఐ విల్ టేక్ లీవ్, సార్."

ప్రకాశం బయటికి వచ్చేశాడు. వరండాలో వసుంధర అతడి కోసం నిరీక్షిస్తూంది. అతడిని చూస్తూనే "ఏమిటింత సేపు జరిగింది 'ఇంటర్వ్యూ'?" అన్నది.

ప్రకాశం రుమాలుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ, "నువ్వు హాబీస్— 'షార్టుస్టోరీ రైటింగు' అని వ్రాసి పెట్టడం చాలా పొరపాటయింది, వసుంధరా" అన్నాడు.

"ఏం జరిగింది?"

ప్రకాశం పూస గుచ్చినట్లు జరిగింది చెప్పాడు.

"కథ చక్కగా చెప్పారు. నేను వ్రాసి పెట్టడం పొరపాటేమీ కాదు."

ప్రకాశం ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

"ఏమిటాలోచిస్తున్నారు?"

"ఉద్యోగాన్ని గురించి."

"ఈ ఉద్యోగం తప్పకుండా మీకే వస్తుంది. పదండి, వెళదాం."

వసుంధర అడుగులు వేసింది. ప్రకాశం ఆమెతో ఉత్సాహంతో అడుగులు వేశాడు.

• • •

ప్రకాశానికి తెలియని కథ కొంత ఉంది!

వసుంధర అంత ధైర్యంగా ఆ ఉద్యోగం ప్రకాశానికే వస్తుందని చెప్పడానికి కారణం లేకపోలేదు!

ఓ నెల్లాళ్ల క్రితం— బొంబాయి ఆఫీసులో మానేజరుగా ఉన్న రంగనాథం గారు ఆ కంపెనీకి 'డైరెక్టరు' అయారు. ఆయన వసుంధరకి స్వయానా పినతండ్రి. ఆయన డైరెక్టరుగా చేరిన కొద్ది రోజులకే ప్రకాశం 'ఇంటర్వ్యూ'కి వెళ్లిన ఉద్యోగానికి అడ్వరుటైజమెంటు వచ్చింది. వసుంధర ప్రకాశం చేత ఆ ఉద్యోగానికి 'అప్లయి' చేయించి రంగనాథం గారిని కలుసుకుంది. తనూ, ప్రకాశం ప్రేమించుకోవడమూ, ప్రకాశం ఉద్యోగం తమ పెళ్ళికి అడ్డుగా నిలవడమూ క్లుప్తంగా చెప్పి, "మీ కంపెనీలో ఉద్యోగానికి ఆయన అన్ని విధాలా అర్హుడు, చిన్నాన్నా. ఎలాగైనా ఆయనకు ఆ ఉద్యోగం వచ్చేటట్టు చూడు. మేమిద్దరమూ నీకు జీవితాంతమూ ఋణపడి ఉంటాం" అన్నది.

"చూడమ్మడూ, ఆ ప్రకాశం నీకు తగిన వరుడుగా నాకు అనిపిస్తే, ఆ ఉద్యోగం తప్పకుండా అతడికే వస్తుంది. వెంటనే మీ నాన్నని కలుసుకుని, మీ పెళ్ళి వెంటనే జరిపించే పూచీ నాది. సరేనా?"

"ఆయన తప్పకుండా నీకు నచ్చుతారు, చిన్నాన్నా" అన్నది వసుంధర.

తను రంగనాథంగారిని కలుసుకున్నట్లు కాని, ఆయన తనకు స్వయానా పినతండ్రి అని కాని వసుంధర ప్రకాశానికి చెప్పలేదు! ★

చిత్రం—[illegible]